

<https://doi.org/10.37919/0201-419X-2023.99.18>

УДК 811.161.2.81'37/392-55

ВПЛИВ РОДИННОЇ ТРАДИЦІЇ НА ВИБІР ІМЕНІ (НА МАТЕРІАЛІ ІМЕННИКА ПОЛЬСЬКОЇ СПІЛЬНОТИ М. ХМЕЛЬНИЦЬКОГО)

ГОЛОТОВА

Ірина Олександрівна,

аспірант, молодший науковий співробітник,

Інститут мовознавства ім. О.О. Потебні НАН України;

вул. Вокзальна, 142, кв. 16,

м. Хмельницький, 29025;

e-mail: rina.logos@gmail.com

ORCID: 0000-0002-6721-1991

Iryna

HOLOTOVA,

PhD. Student, Junior Researcher,

O.O. Potebnia Institute of Linguistics of the National Academy of Sciences of Ukraine;

142, Vokzalna St., flat 16, Khmelnytskyi,

29025, Ukraine;

e-mail: rina.logos@gmail.com

Статтю присвячено вивченню впливу родинної традиції на вибір імені серед представників польської спільноти м. Хмельницького. Шляхом аналізу системи особових імен новонароджених 1991–2019 рр. у середовищі польської спільноти м. Хмельницького з'ясовано склад особових імен, які найчастіше обирають для іменування за родинною традицією. Визначено основні типи найменування за родинною традицією (на честь когось із родичів), проаналізовано роль родинної традиції як чинника вибору імені в середовищі поляків м. Хмельницького на початку ХХІ ст.

Ключові слова: ономастика; власна назва; антропонімія; особове ім'я; польська спільнота в Україні; родинна традиція.

Останнє десятиліття ХХ та перші десятиліття ХХІ ст. – це час, коли українська антропонімія переживає епоху суттєвих трансформацій. Упродовж 1990–2000-х рр. до системи української антропонімії входить значна кількість іншомовних імен, нетипових для української традиції, зокрема: *Еліза, Емілі, Габріель, Ельдар, Ринат, Аврора* та ін. Панування моди на незвичні, екзотичні імена спричиняє заміну українських традиційних імен на іншомовні відповідники, такі як *Даніель* замість *Данило*; *Елізабет* замість *Єлизавета* тощо. Поряд із тим, спостерігаємо протилежну тенденцію: вибір для іменування

новонароджених традиційних імен, таких як *Олександр, Андрій, Володимир, Юлія, Анастасія, Анна, Софія*, що були актуальними упродовж ХХ ст. і продовжують посідати панівні позиції в українському іменнику на початку ХХІ ст. Вибір імені новонародженому за родинною традицією, тобто на честь когось із рідних, віддзеркалює важливі аспекти функціонування особового імені в суспільстві, зокрема ставлення до імені та позиції певного імені в системі особових імен різних поколінь. Вибір імені когось із батьків для іменування новонароджених свідчить про сприйняття імені як актуального впродовж тривалого періоду та потужні позиції цього імені в системі українського іменника.

Родина є першим соціальним інститутом, із яким людина взаємодіє одразу після народження. У родині особа також уперше зіштовхується з потребою ідентифікації. Зазвичай родина виконує основну роль під час надавання імені, а члени родини обирають особове ім'я для іменування новонароджених. Метою статті є проаналізувати вплив родинної традиції на вибір імені в середовищі поляків м. Хмельницького наприкінці ХХ – на початку ХХІ ст. У межах поставленої мети виокремлюємо такі завдання: визначити та охарактеризувати основні вияви родинної традиції в іменнику поляків м. Хмельницького на сучасному етапі; проаналізувати кількісне співвідношення та якісний склад імен, обраних за родинною традицією, в іменнику поляків м. Хмельницького кінця ХХ – початку ХХІ ст. Об'єктом дослідження є система особових імен поляків м. Хмельницького кінця ХХ – початку ХХІ ст., предметом – відображення родинної традиції у виборі імені представників польської спільноти м. Хмельницького зазначеного періоду. Матеріалом дослідження слугують записи особових імен у свідоцтвах про хрещення римо-католицької парафії Св. Ганни м. Хмельницького 1991–2019 рр. Методологія дослідження охоплює метод десятирічних зрізів, яким послуговуються українські ономасти, зокрема І.С. Шоля [Шоля 2017: 262], Т.В. Буга [Буга 2012: 154] та ін. під час вивчення динаміки особових імен, кількісно-статистичний та метод соціолінгвістичної реконструкції.

В Україні роль держави в процесах найменування дитини зводиться до визначення правового статусу імені дитини та

термінів, упродовж яких дитина повинна бути названа. Держава не втручається у вибір імені, залишаючи батькам право вільного вибору імені своїй дитині. Відповідно до ст. 144 Сімейного кодексу України, «батьки зобов'язані невідкладно, але не пізніше одного місяця від дня народження дитини, зареєструвати народження дитини в органі державної реєстрації актів цивільного стану» [СК України, ст. 144]. Стаття 146 Сімейного кодексу України регулює визначення імені дитини: ім'я дитини визначається за згодою батьків. Крім того, згідно із законодавством, дитині може бути надано не більше двох імен [СК України, ст. 146]. Відповідальність за вибір та надавання імені цілковито покладено на батьків та залежить від індивідуальних преференцій, смаків та уподобань. До найголовніших мотивів вибору імені, поряд із модою на ім'я, релігійною та національною традиціями зараховуємо й сімейну традицію.

Особливості спорідненості, прагнення підкреслити належність до однієї групи людей та вирізнення з-поміж інших груп зумовило виникнення традицій найменування, придатних до застосування в межах однієї родини. Такі родинні традиції найменування виникли значно раніше за спадкове право та були пов'язані, на нашу думку, з формуванням родини як суспільного інституту. Як зазначає С.М. Пахомова, «одним із найтиповіших засобів родинного зв'язку в межах однолексемної антропонімійної системи були однакові імена, які позначали членів певної сім'ї» [Пахомова 2012: 24–25]. До сімейних традицій, зафіксованих у пам'ятках східних слов'ян, належить звичай надавати однакові імена рідним братам [там само: 25]. П.П. Чучка фіксує однойменність у родинах Закарпаття аж у другій половині ХХ ст. На думку дослідника, мотиви надання однакового імені двом і більше дітям у родині були пов'язані з небажанням мати дітей певної статі: лише хлопчиків, або лише дівчаток. Називаючи дітей однаковими іменами, намагалися у такий спосіб припинити народження дітей певної статі [Чучка 2008: 68]. Утім найчастіше за допомогою однакових імен прагнули підкреслити родинний зв'язок. Сьогодні однакові імена рідних братів та сестер є неприпустимими.

Однаке, звичай однойменності представників однієї родини різних поколінь зберігся до наших днів. С.М. Пахомова вважає,

що корені цього звичаю сягають раннього праслов'янського, або й індоєвропейського періоду, оскільки звичай сімейного одноймення відомий не лише слов'янам, а й багатьом іншим європейським народам [Пахомова 2012: 26]. У болгар існувала традиція називати першу дитину на честь діда або бабусі по батьківській лінії, а другу – на честь діда або бабусі по материнській лінії. У поляків дітям часто надавали ім'я померлого родича, тоді як у східних слов'ян, навпаки, називання дитини на честь померлого родича намагалися уникати, щоб забезпечити дитину від повторення долі цього родича [Rzetelska-Feleszko 2006: 37]. Українці Закарпаття називали першого сина іменем батька, а першу дочку – іменем матері [Чучка, 2008: 68]. Італійці мають звичай називати першого сина на честь дідуся по батькові, першу дочку – на честь бабусі по батькові, другого сина та другу дочку, відповідно, на честь діда та бабусі по матері.

У своєму дослідженні ми спробуємо простежити вплив сімейної традиції на вибір імені в середовищі поляків м. Хмельницького, аналізуючи найменування однаковими або співвідносними іменами представників різних поколінь. У системі особових імен поляків м. Хмельницького кінця ХХ – початку ХХІ ст. найменування представників різних поколінь зафіксовано в таких різновидах:

- найменування сина на честь батька;
- найменування дочки на честь матері;
- найменування дочки на честь батька;
- співвідносні імена батька та сина;
- співвідносні імена батька та дочки.

На першому аналізованому зрізі (1991–2000 рр.) вияви сімейної традиції в іменуванні представників різних поколінь спостерігаємо в 5,4% випадків. На другому аналізованому зрізі (2001–2010 рр.) сімейна традиція охоплює 3,7% випадків вибору імені, на останньому (2011–2019 рр.) – 1,9% випадків надавання імен. Усього впродовж 1991–2019 рр. вплив сімейної традиції на вибір імені простежуємо в 4,2% випадків присвоєння імені новонародженим. В іменнику поляків м. Хмельницького 1991–2019 рр. сімейна традиція найчастіше виявляється

в надаванні імені синові на честь батька (4,8%). Це й не дивно, адже найменування на честь родичів за чоловічою лінією представлене в усіх народів Європи та властиве як простим, так і аристократичним верствам населення. Як зазначає польська дослідниця Є. Жетельська-Фелешко, «у польських королівських династіях існувала традиція передачі того самого імені від батька до сина або збереження цього імені в межах роду. Ця традиція не поширювалася на дівчаток, які після заміжжя змінювали родину, а отже, й рід. Також у XIX ст. існував звичай надавати дітям імена хресних батьків» [Rzetelska-Feleszko 2006: 45].

З-поміж сімейних традицій саме звичай надавати синові ім'я батька в середовищі поляків м. Хмельницького трапляється найчастіше. Упродовж 1991–2000 рр. ім'я на честь батька дістало 6,8% новонароджених хлопчиків. На честь батька надавали традиційні імена, частотні як на зрізах батьків, так і на зрізі новонароджених 1991–2000 рр. Найчастіше новонароджені, названі на честь батька, отримували імена *Олександр* (0,8%), *Сергій* (0,5%), *Володимир* (0,4%) та *Віталій* (0,4%). Частотним є також надавання імен *Віктор* (0,3%) та *В'ячеслав* (0,3%). Непопулярними виявилися імена *Петро* (0,2%), *Антон* (0,2%). Імена *Валерій*, *Олег*, *Руслан*, *Михайло*, *Микола* (0,1%) частотні на зрізах батьків, але нечастотні на зрізах новонароджених. Імена *Леонід*, *Василь*, *Іван* (0,1%) не є частотними ані на зрізах батьків, ані в іменнику новонароджених, при цьому їх теж надають синові на честь батька. Серед імен, наданих на честь батька, фіксуємо девіантний запис як імені батька, так і імені сина: *Вадім* замість нормативного *Вадим* (0,1%). Також на честь батька було надане національно марковане ім'я *Альфред* у складі подвійного імені *Альфред-Олек* (1995).

На зрізі новонароджених 2001–2010 рр. на честь батька було названо 3,5% хлопчиків. Ім'я, яке найчастіше надавали хлопчикам на честь батька, – *Володимир* (0,4%). Його також фіксуємо у складі подвійного імені *Володимир-Христу* (2007), де *Володимир* – на честь батька. Також частотним є ім'я *Олександр* / *Олександр* (0,2%). Усі решта, надані на честь батька, до частотних не належать. Це імена: *Олег*, *В'ячеслав*, *Валерій*, *Анатолій* (0,1%) та *Микола* (0,1%), надане на честь дідуся (2006).

На зрізі 2011–2019 рр. на честь батька було названо лише 1,7% хлопчиків. Кожне ім'я, обране на честь батька, було надане один раз. Це традиційні імена *Олександр, Дмитро, Павло* та запозичене *Артур*.

Упродовж аналізованого періоду (1991–2019 рр.) на честь батька було названо 4,8% новонароджених хлопчиків. Найчастіше на честь батька обирали імена *Олександр* (19,3%), *Володимир* (15,8%), *Сергій* (8,8%), *Віталій* (7%), *В'ячеслав* (7%), *Віктор* (5,3%), *Петро* (3,5%), *Антон* (3,5%), *Валерій* (3,5%), *Олег* (3,5%), *Микола* (3,5%). Рідко надаваними є імена *Василь, Леонід, Руслан, Іван, Вадим, Анатолій, Дмитро, Павло, Михайло, Артур* та національно марковане *Альфред* у складі подвійного імені *Альфред-Олек*.

Як бачимо, на честь батька надають здебільшого традиційні імена, частотні як на зрізах батьків, так і на зрізах новонароджених. Вибір імен *Олександр, Володимир, Сергій, В'ячеслав, Віталій, Віктор*, наданих на честь батька, свідчить про те, що ці імена в очах батьків продовжують залишатися актуальними для новонароджених. Імена *Дмитро, Павло, Руслан, Вадим, Валерій, Олег* є частотними на зрізах батьків, але на зрізах новонароджених втрачають свою популярність та їх рідше обирають на честь батька. Імена *Петро, Антон, Микола, Анатолій, Михайло* не є популярними ані на зрізах батьків, ані на зрізах новонароджених. Надавання цих імен на честь батька свідчить про індивідуальні уподобання в родинах. Надавання національно маркованого імені *Альфред* на честь батька засвідчує намагання зберегти та підкреслити національну ідентичність, репрезентантами якої є національно марковані імена.

Екстралінгвальними чинниками, що спонукають батьків називати сина іменем батька є намагання зберегти неперервність уживання імені в межах родини, ставлення до сина як до спадкоємця, бажання, щоб новонароджений хлопчик успадкував певні риси характеру батька, був на нього схожим тощо. До інтралінгвальних чинників надавання імені синові на честь батька зараховуємо усталеність та традиційність чоловічого іменника порівняно із жіночим. Для системи чоловічих особових імен характерна більша консервативність та менша кількість інновацій, порівняно із жіночим іменником. Відповідно,

ім'я, типове для покоління батьків, надане новонародженому, гармонійно увійде до системи іменника новонароджених, сприйматиметься як актуальне та не здаватиметься архаїзмом.

Вибір імені матері для іменування дочки трапляється найрідше з усіх сімейних традицій, зафіксованих у середовищі поляків м. Хмельницького. Система жіночих імен із кожним поколінням новонароджених містить значну кількість інновацій та загалом характеризується більшою відкритістю до запозичень та нетрадиційних імен, тому ім'я, типове для іменника матерів, надане новонародженій дівчинці, може сприйматися як застаріле, неактуальне. На зрізі 1991–2000 рр. ім'я на честь матері дістало 1,8% новонароджених дівчаток. Найчастіше на честь матері обирали ім'я *Олена / Альона* (0,4%), популярність якого в аналізованій період була високою як на зрізах матерів, так і в іменнику новонароджених, та ім'я *Анна* (0,2%), що належить до традиційних та частотних як в українській, так і в польській традиціях називання. Ім'я *Ірина*, надане на честь мами, досягло піку популярності в 90-ті рр. ХХ ст., тобто, на зрізах новонароджених, тому сприймалося як актуальне для новонароджених. Ім'я *Оксана* було надане на честь мами одній із дівчаток-близнюків (1998). Ім'я *Лілія*, надане на честь мами, не є частотним ані на зрізах матерів, ані на зрізах новонароджених. Вибір цього імені пов'язуємо з індивідуальними уподобаннями в межах певної родини. Вибір імені дівчинці на честь матері також можливий за допомогою надавання подвійного імені, друге з якого повторює ім'я матері. Як зазначають польські дослідники, звичай надавати подвійне ім'я, у якому перше ім'я є іменем святого, а друге – повторює ім'я матері чи хрещеної для дівчаток та батька чи хрещеного для хлопчиків, – був поширеним у Польщі до середини ХХ ст. [Rzetelska-Feleszko 2006: 32]. У нашому матеріалі фіксуємо лише один такий випадок: надавання подвійного імені *Марія-Наталія* (2000), у якому *Наталія* – повторює ім'я матері.

На зрізі 2001–2010 рр. на честь матері було названо 1% новонароджених дівчаток. Їм було надано лише три імені: *Анна*, *Аліна* і *Тетяна*, що є традиційними для українського іменника. Імена *Анна* і *Тетяна* є частотними на зрізах батьків та новонароджених. Ім'я *Аліна* не є частотним на зрізі матерів, нато-

мість в іменнику новонароджених є частотним. На останньому аналізованому зрізі (2011–2019 рр.) не зафіксовано жодного випадку іменування дівчаток на честь матері. На нашу думку, це пов'язано з тим, що останній зріз найбільш наповнений інноваціями, нехарактерними для попередніх років. Тоді як імена матерів останнього зрізу є традиційними і, можливо, не сприймаються як актуальні для новонароджених. Упродовж 1991–2019 рр. на честь матері було названо 1,2% новонароджених дівчаток. Найчастіше вони отримували імена *Олена / Альона* (30,8%) та *Анна* (23,1%). Також на честь матері було надано імена *Ірина, Оксана, Аліна, Тетяна, Лілія* у розмовній формі *Ліля* та *Наталія* у складі подвійного імені *Марія-Наталія*.

Ще однією сімейною традицією є надавання дітям імен, співвідносних або співзвучних з іменами батьків. Як співвідносні або співзвучні імена кваліфікуємо такі власні особові назви, що є близькими фонетично, за структурою та походженням. Наприклад, слов'янські імена з компонентом *-слав*, якщо вони трапляються в межах однієї родини. Також як співвідносні кваліфікуємо жіночі варіанти чоловічих імен, наданих у межах однієї родини, зокрема: *Віктор* та *Вікторія, Руслан* та *Руслана, Іван* та *Іванна* та ін. Говорячи про межі однієї родини, цілком імовірно, що ім'я батька стало основним для вибору імені сина або дочки.

Мотив вибору співвідносних імен, на нашу думку, напряму пов'язаний зі східнослов'янською традицією надавання, окрім імені, також і по батькові, що є офіційною формулою найменування, закріпленою юридично. Саме наявність в офіційній формулі найменування третього компонента – по батькові – спонукає батьків узгоджувати майбутнє ім'я сина або дочки з іменем батька. Найвідаліші з фонетичного та структурного погляду такі узгодження кваліфікуємо як співвідносні імена. На зрізі 1991–2000 рр. співвідносними іменами не було названо жодного новонародженого хлопчика, натомість імена на честь батька або співзвучні з іменем батька дістали 2,2% новонароджених дівчаток. Найчастіше на честь батька дівчинці надавали ім'я *Іванна* (0,3%). Також популярним було *Руслана* (0,2%), зафіксоване, зокрема, у складі подвійного імені *Руслана-Анна*, де *Руслана* – на честь батька. Менш популярним є ім'я *Валерія*,

надане на честь батька, яке загалом на цьому зрізі не було популярним. На зрізі 2001–2010 рр. на честь батька було названо 1,3% дівчаток. Дівчаткам на честь батька було надано лише два імені: *Іванна* (2007) та *Віталіна* (2009). На зрізі 2011–2019 рр. теж фіксуємо два жіночих імені, наданих на честь батька: *Олександра* (2012) та *Віталіна-Вероніка* (2016), де *Віталіна* – на честь батька. Усього на цьому зрізі на честь батька було названо 1% новонароджених дівчаток. Також фіксуємо співвідносні власні особові назви, що пов'язані з утворенням офіційних форм імені та по батькові. У системі українського антропонімікону склалася традиція називати дівчаток *Вікторія Вікторівна* та *Юлія Юрійвна*. Імена *Віктор* та *Вікторія* мають спільне походження [Скрипник, Дзятківська 2005: 47], а *Юрій* та *Юлія* етимологічно віддалені, але близькі за звучанням, тому такі пари вважаємо співвідносними іменами. Особливо виразно цю тенденцію простежуємо на першому зрізі (1991–2000 рр.), на якому пари *Віктор / Вікторія* (0,4%) та *Юрій / Юлія* (0,3%) є частотними. На другому аналізованому зрізі фіксуємо лише пару *Віктор / Вікторія* (0,2%), що вдвічі втрачає свою частотність. На третьому зрізі (2011–2019 рр.) таких співвідносних імен батька та дочки не зафіксовано. Усього впродовж аналізованого періоду (1991–2019 рр.) імена на честь батька або співвідносні з іменем батька отримало 1,7% новонароджених дівчаток. Найчастіше на честь батька дівчаткам надавали імена *Іванна* та *Руслана*, зокрема, й у складі подвійного імені *Руслана-Анна*, *Віталіна*, також у складі подвійного *Віталіна-Вероніка*. Найменше на честь батька було надано імена *Валерія* та *Олександра*. Жіночими іменами, співвідносними з іменем батька, називали переважно *Вікторія* (65%) та *Юлія* (35%).

Співвідносні імена, пов'язані з іменем батька, представлені не лише по лінії батько – дочка, а й по лінії батько – син. Уперше чоловічі імена, пов'язані з іменем батька, фіксуємо на зрізі новонароджених 2001–2010 рр. Наводимо їх у позиції батько / син. Це імена: *В'ячеслав / Ярослав* (2005), *В'ячеслав / Святослав* (2006), *Веслав / Владислав* (2006), *Станіслав / Ярослав* (2009), *Ярослав / Мирослав* (2010). На зрізі 2011–2019 рр. фіксуємо дві таких пари: *В'ячеслав / Станіслав* (2013) та *В'ячеслав / Святослав* (2015). Усього впродовж аналізованого

періоду співвідносними іменами по лінії батько – син було названо 0,6% новонароджених хлопчиків. Одна пара імен – *В'ячеслав / Святослав* – трапляється двічі, причому на двох аналізованих зрізах. Усі інші фіксуємо лише один раз. Як бачимо, традиція надавати новонародженим імена на честь батька в середовищі поляків м. Хмельницького є доволі поширеною. Найбільш яскравим виявом цієї традиції вважаємо надавання імен обом двійнятам (хлопчику та дівчинці) на честь батька: *Руслан та Руслана* (1995).

Як свідчить аналізований матеріал, у середовищі поляків м. Хмельницького досить часто дотримуються традиції в надаванні імені на честь батька або матері. Надавання імені новонародженому на честь батька трапляється найчастіше та є популярним мотивом під час вибору імені як для хлопчиків, так і для дівчаток. Частим також є надавання імен, співвідносних із батьківським, що пов'язуємо з наявністю в офіційній формі найменування компонента по батькові. Саме наявність по батькові спонукає батьків, обираючи ім'я новонародженим, узгоджувати його з іменем батька. Найрідше поляки м. Хмельницького вдаються до вибору імені дочки на честь матері. На нашу думку, це зумовлене більшою відкритістю до інновацій та частою зміною популярних імен у системі жіночого іменника, за якої ім'я, популярне та доречне в іменнику матерів, не сприймається як актуальне для називання дочок. Натомість для чоловічого іменника характерна більша усталеність, неперервність та традиційність, за якої ім'я, актуальне для іменника батьків, частіше сприймається як актуальне і для іменника новонароджених. Якщо ім'я батька, надане синові, є традиційним та гармонійно входить до системи іменника новонароджених, то ім'я матері, надане дочці, через меншу усталеність жіночого іменника може сприйматися як неактуальне або застаріле. Як чоловічі, так і жіночі імена, надані новонародженим на честь батька або матері, належать до традиційних. Традиційні імена менше залежать від модних тенденцій та сприймаються як актуальні для новонароджених упродовж усього аналізованого періоду, із чим пов'язуємо їх вибір для іменування новонароджених за сімейною традицією.

Буга Т.В. Динаміка жіночих особових імен (на матеріалі українсько-російського іменника Центральної Донеччини). *Мова*. 2012. № 18. С. 153–157.

Пахомова С.М. Еволюція антропонімних формул у слов'янських мовах. Ужгород: Видавництво Олександри Гаркуші, 2012.

Сімейний кодекс України. *Відомості Верховної Ради України*. 2002. № 21–22. С. 135.

Скрипник Л.Г., Дзятківська Н.П. Власні імена людей: Словник-довідник. Київ: Наукова думка, 2005.

Чучка П.П. Антропонімія Закарпаття. Київ: Папірус, 2008.

Шоля І.С. Динаміка частотного десятка чоловічих імен Ужгорода впродовж ХХ століття. *Записки з ономастики*. 2017. Вип. 20. С. 261–272.

Rzetelska-Feleszko E. *W świecie nazw własnych*. Kraków: Wydawnictwo naukowe DWN, 2006.

REFERENCES

Buga, T.V. (2012). Dynamics of female names (On the ukrainian-russian name system of the Central Donetsk region). *Mova*, 18, 153–157 (in Ukr.).

Chuchka, P.P. (2008). The antroponymy of Transcarpathia. Kyiv: Papirus (in Ukr.).

Pakhomova, S.M. (2012). The evolution of the anthroponymy formuls in the Slavic languages. Uzhhorod: Vydavnytstvo Oleksandry Harkushi (in Ukr.).

Rzetelska-Feleszko, E. (2006). In the world of proper names. Krakow: DWN Scientific Publisher (in Pol.).

Sholia, I.S. (2017). Dynamics of the frequency top ten of male names of Uzhhorod during the XX century. *Onomastic Notes*, 20, 261–272 (in Ukr.).

Skrupnyk, L.H., Dziatkiivska, N.P. (2005). Personal names of people: Dictionary-Handbook. Kyiv: Naukova dumka (in Ukr.).

The Family Code of Ukraine (2002). *Bulletin of the Verkhovna Rada of Ukraine*, 21–22, 135 (in Ukr.).

Статтю отримано 01.11.2023

Iryna Holotova

AN INFLUENCE OF THE FAMILY TRADITION ON THE NAME CHOICE (ON THE MATERIAL OF THE NAMES OF THE POLISH COMMUNITY OF KHMELNYTSKYI)

The article is devoted to the study of the influence of family tradition on the choice of a name among representatives of the Polish community of Khmelnytskyi. The composition of personal names chosen for naming according to family tradition has been clarified. The main types of naming according to family tradition were determined, the role of family tradition as a factor in choosing a name among the Poles of Khmelnytskyi at the beginning of the 21st century was analyzed. The aim of the research is to determine the influence of the family tradition on the name choice in the Polish national community of Khmelnytskyi at the beginning of the 21st century. The research materials are the personal names of the representatives of the Polish national community of Khmelnytskyi born in 1991–2019 registered in the Saint Anne Church registers.

Key words: onomastics, proper names, anthroponymy, personal names, the Polish national community in Ukraine, family tradition.